

[Axel Kristensen.]

sådanne reserver. Det vil derfor ikke være store ting, vi er i stand til at gøre for beskæftigelsen. Det, vi må gøre, er det modsatte af det, vi ellers i lang tid har skullet gøre. Vi skal stimulere, hvor vi før har måttet bremse. Under disse vilkår vil selv en overflytning af kapital fra det ene område til det andet kunne virke beskæftigelsesfremmende.

Under debatten i sommer om disse spørgsmål sagde jeg på mit partis vegne — og jeg mener egentlig, der var nogen tilslutning til det i alle kredse — at det ville være rimeligt at standse uddelingen af statsboligfondstilsagn, således at man ville stå friere, når der var gået nogen tid. Dette er ikke sket; det vil sige, at statens pengebehov til udlån ikke er blevet forringet i den tid, der er gået, og dette kan vi ikke have medansvar for. Man ville have været friere stillet, hvis man havde fulgt vor henstilling.

Vi mener, at det, at man henter penge hos erhvervslivets folk, gør, at de ikke alene mister den aktionsevne, der svarer til det beløb, man henter, men også mister mere; for at skabe produktion, for at sætte arbejde i gang må erhvervslivet nødvendigvis have en risikokapital, og for at få lån til at præstere en større arbejdsindsats, end man selv kan finansiere, må man også have en risikokapital.

Også psykologisk har det betydning, om man har penge, man tør tabe, fordi man tror, der er chance for en gevinst, og der er derfor stor forskel på, om en vis pengemængde flyttes ind i statskassen, som derefter låner dem ud igen, eller om erhvervslivet beholder dem, således at det kan sætte mere arbejde i gang, end hvad der svarer til selve denne kapital. En mand, der har 20 000 kr., vil kunne låne yderligere, altså skabe mere initiativ, mere, end hvad der svarer til den kapital, han selv har.

Derfor mener vi, at det i den forhåndenværende situation vil være rigtigt at lade erhvervslivets folk beholde disse 200 mill. kr., som stabiliseringslånets anden del repræsenterer; dette beløb vil nemlig betyde større beskæftigelse, større initiativ, og midlerne vil hyppigt blive sat ind, hvor de skaber produktivt varigt arbejde, der igen giver andet arbejde. Staten må så gå på låne markedet og få et beløb, svarende til

det, den ellers måtte mangle til at finansiere de forpligtelser, den har påtaget sig mod vort ønske.

Det er jo sådan, at arbejdsløsheden i en situation som den, vi nu er i, har en selvopskruende virkning, fordi folk bliver bange og holder igen. Ethvert incitament til at bremse denne selvopskruende virkning må derfor bruges, og et af de få midler, vi har, er at standse udskrivningen af stabiliseringslånene. Det er motiveringen for fremsættelsen af dette lovforslag.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om folkebiblioteker.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3365).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Petra Petersen: Da hverken udvalget eller den højtærede undervisningsminister har fulgt kommunisternes opfordring til allerede på nuværende tidspunkt at give de hårdst ramte biblioteker en økonomisk hjælp, indtil vi i næste samling kan gå til en gennemgribende revision af loven om folkebiblioteker, vil kommunisterne stemme imod lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget vedtoges med 135 stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3378).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 146 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3409).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 148 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om oprettelse af et socialforskningsinstitut.

(Første behandling findes i tidenden sp. 882, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 593).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (K. B. Andersen):

Udvalget har, som det fremgår af betænkningen, holdt 8 møder og herunder haft samråd med den højtærede socialminister, som bl. a. på udvalgets anmodning har gjort rede for de besparelser, der kan ventes, f. eks. i forbindelse med ministeriets statsvidenskabelige konsulents kontor, ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Det har i udvalget været drøftet, om der eventuelt kunne findes yderligere besparelser ud over den meget kraftige nedskæring, som ministeren allerede på forhånd har underkastet kommissionsforslaget. På denne baggrund må ses de to af socialministeren stillede ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalgets flertal. Disse ændringsforslag går ud på for det første en fjernelse af det repræsentantskab, der var tale om i lovforslagets § 5, og endvidere en nedskæring og samtidig en ændring af forskningsrådet i henhold til § 3. Nedskæringen går ud på, at universitetsrepræsentanternes antal begrænses fra 8 til 6, og at der fjernes 2 repræsentanter for centraladministrationen. I stedet tilføjes 2 sagkyndige vedrørende den kommunale sociale administration. Herved imødekommes dels et almindeligt ønske i udvalget, dels et ønske udtrykt i en henvendelse fra Socialinspektørforeningen.

Udvalgets mindretal, venstres og det konservative folkepartis medlemmer, har givet udtryk for, at det ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, idet det henviser til, at det forskningsarbejde, der her er tale om, må kunne udføres af universiteterne og af socialministeriets statsvidenskabelige konsulent.

Som mit partis ordfører kan jeg tilføje, at jeg kan anbefale at stemme for de 2 ændringsforslag, der må ses som et udtryk for den forhandlingsvilje, der også i denne sag er lagt for dagen af regeringsflertallet. Den vej, mindretallet anviser, er efter min mening ikke farbar. Hvad henvisningen til universiteterne angår, er forholdet jo dette, at samtlige de professorer, der var repræsenteret i den oprindelige kommission, med undtagelse af en enkelt, nemlig professor Svalastoga — der, som det måske vil erindres, foreslog, at hans eget institut i stedet for blev udvidet — fraråder, at